

RAAD VAN STATE, AFDELING BESTUURSRECHTSPRAAK

VOORZITTER VAN DE IXe KAMER

A R R E S T

**nr. 211.168 van 10 februari 2011
in de zaak A. 195.340/IX-6714**

In zake: Vanessa DE LOORE
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaat Bertrand Vrijens
kantoor houdend te Gent
Kortrijksesteenweg 641
bij wie woonplaats wordt gekozen

tegen:

de BELGISCHE STAAT, vertegenwoordigd door de minister van
Buitenlandse Zaken
bijgestaan en vertegenwoordigd door
advocaten Nicolas Angelet en Thomas Eyskens
kantoor houdend te Brussel
Keizerslaan 3
bij wie woonplaats wordt gekozen

I. Voorwerp van het beroep

1. Het beroep, ingesteld op 25 januari 2010, strekt tot de nietigverklaring van de beslissing van 11 december 2009 van de Belgische ambassadeur te Tunis waarbij de aanvraag van Vanessa De Loore tot het verkrijgen van een “attest geen huwelijksbeletsel” niet wordt ingewilligd.

II. Verloop van de rechtspleging

2. De verwerende partij heeft een administratief dossier ingediend.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een verslag opgesteld overeenkomstig artikel 93, eerste lid, van het besluit van de

Regent van 23 augustus 1948 tot regeling van de rechtspleging voor de afdeling bestuursrechtspraak van de Raad van State.

De partijen zijn opgeroepen voor de terechtzitting, die heeft plaatsgevonden op 17 januari 2011.

Staatsraad Bert Thys heeft verslag uitgebracht.

Advocaat Annik Haegeman, die loco advocaat Bertrand Vrijens verschijnt voor de verzoekster, en advocaat Thomas Eyskens, die verschijnt voor de verwerende partij, zijn gehoord.

Eerste auditeur-afdelingshoofd Walter Van Noten heeft een met dit arrest eensluidend advies gegeven.

Er is toepassing gemaakt van de bepalingen op het gebruik der talen, vervat in titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973.

III. Feiten

3.1. De verzoekster vraagt op 24 augustus 2009 bij de Belgische ambassade te Tunis een “attest geen huwelijksbeletsel” aan om in Tunesië te kunnen huwen met Mounir Laridhi, die geboren is op 6 juli 1978 en de Tunesische nationaliteit heeft.

3.2. Nadat met de beide huwelijkskandidaten een interview heeft plaatsgehad, deelt de Belgische ambassadeur te Tunis met een brief van 11 december 2009 aan de verzoekster mee dat het aangevraagde attest wordt geweigerd.

Deze brief luidt als volgt:

“Verwijzend naar uw aanvraag tot afgifte van een attest geen huwelijksbeletsel op 24/08/2009, spijt het mij u te moeten meedelen dat ik niet op uw vraag kan ingaan.

Uit de elementen van het dossier en na het interview op mijn Kanselarij heb ik immers vastgesteld dat

- De Belgische partij niet beantwoordt aan de voorwaarden die door het Belgisch recht gesteld worden om in het huwelijk te treden (Art. 146bis. [...]) Er is geen huwelijk wanneer, ondanks de gegeven formele toestemmingen tot het huwelijk, uit een geheel van omstandigheden blijkt dat de intentie van minstens één van de echtgenoten kennelijk niet is gericht op het totstandbrengen van een duurzame levensgemeenschap, maar enkel op het bekomen van een verblijfsrechtelijk voordeel dat is verbonden aan de staat van gehuwde.)
- De partijen elkaar niet verstaan of enkel op gebrekkige wijze met elkaar communiceren of op een tolk beroep doen
- De partijen elkaar voor de aanvraag van het attest geen huwelijksbeletsel nooit eerder ontmoet hebben
- Het huwelijk werd gearrangeerd door een bemiddelaar
- Omstandigheden van de kennismaking (optreden van een derde persoon)
- De partijen weten weinig over elkaar af
- Zwakke sociale of financiële situatie van een van de partijen
- Voorgeschiedenis van het verblijf (vorig onwettig verblijf in België, vroegere poging tot regularisatie van het verblijf, ...)

Deze elementen duiden er op dat de intentie van minstens één van beiden er niet op gericht is een duurzame levensgemeenschap tot stand te brengen.

Indien u niet akkoord gaat met deze beslissing kan u via een gerechtsdeurwaarder een gerechtelijke procedure opstarten bij de Rechtbank van Eerste Aanleg te Brussel.

U kunt ook beroep tot vernietiging, eventueel vergezeld van een vraag tot opschorting, aantekenen bij de Raad van State, binnen een termijn van 60 dagen te rekenen vanaf de betekening. De vormen worden bepaald door het besluit van de Regent van 23 april 1948 dat de procedure voor de afdeling administratie van de Raad van State bepaalt.”

Dit is de bestreden beslissing.

IV. Rechtsmacht van de Raad van State

4. De verzoekster stelt in haar verzoekschrift dat de bestreden beslissing tot gevolg heeft dat haar het recht om te huwen wordt ontzegd.

5. Het geschil heeft rechtstreeks betrekking op het subjectief recht van de verzoekster om te huwen, meer bepaald op de vraag of zij voldoet aan de voorwaarden die door het Belgische recht worden gesteld opdat zij met Mounir Laridhi in het huwelijk zou kunnen treden. Het beroep heeft aldus een betwisting over een burgerlijk recht als werkelijk voorwerp. Volgens artikel 144 van de Grondwet behoren geschillen over burgerlijke rechten bij uitsluiting tot de bevoegdheid van de rechtbanken. Bijgevolg moet ambtshalve worden vastgesteld dat de Raad van State niet bevoegd is om van het voorliggende beroep tot nietigverklaring kennis te nemen.

6. De auditeur-verslaggever heeft terecht vastgesteld dat de zaak kan worden afgedaan met korte debatten. Geen van de partijen heeft zich overigens daartegen verzet.

V. Kosten

7. Gelet op de omstandigheid dat de verwerende partij in de bestreden beslissing zelf verkeerdelijk aangeeft dat tegen deze beslissing een beroep tot nietigverklaring en een vordering tot schorsing kan worden ingesteld bij de Raad van State, past het de kosten ten laste te leggen van de verwerende partij.

BESLISSING

1. De Raad van State verwierpt het beroep.

2. De verwerende partij wordt verwezen in de kosten van het beroep, begroot op 175 euro.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel, in openbare terechtzitting van 10 februari 2011, door de Raad van State, IXe kamer, samengesteld uit:

Bert Thys,
bijgestaan door

Wim Geurts,

staatsraad, waarnemend voorzitter,

griffier.

De griffier

De voorzitter

Wim Geurts

Bert Thys